

Lelkészi meghatalmazást kapott Szilvási-Csizmadia Andrea

2013. december 28-án egy különleges istentiszteletnek lehettünk részvevői, amin lelkesi meghatalmazást kapott Szilvási-Csizmadia Andrea. Az ünnepségre a Székesfehérvári Gyülekezetben került sor, abban a körzetben, ahol Andrea tizedes szolgálata alatt 16 ember, főként fiatalok döntöttek a Megváltás mellett.

Sokan teszik fel a kérdést, hogy mit is jelent a lelkesi meghatalmazás? Erre a kérdésre adott választ az istentisztelet kezdetén Csizmadia Róbert a Lelkeszgyeget titkárként. Az egyik oldalon az egyház eddig nem hozott döntést arról, hogy a világszerte hatáskörű lelkesi felszentelést kiterjeszti az evangélium női munkássaira is, mint ahogyan arról sem döntött még, hogy ezt kategorikusan nem teszi meg a jövőben sem. Erről több éves teológiai vizsgálat után 2015-ben lesz szavazás a Generál Konferencián. Míg az egyház sohasem vonta kétségbe, hogy a nők lelki ajándékaiknak megfelelően szolgáljanak, amire sok példát találunk.

A Biblia lapjain találkozhattunk olyan személyekkel, akik az apostoli egyházat szolgálták sok áldást hozva: Priscilla, aki Apollós tanárja volt, vagy Jánia, akit apostolként tart számon Péter. A Hetednap Adventista Egyház történetében is fontos szerepet játszottak a nők. Ellen White-ot Isten 17 éves korában hátrahagyta, hogy a formálódó korszak egyik alapítója és próféta legyen. 1858-ban James White állt ki amellett, hogy Jézus 2. fejezetének próféciája serkent, hogy a nőket is a szolgálatba állítsuk, önhöz csatlakozott Uriah Smith, mint próféták és tanítók vezetője. A művezérlésben 1861-ben. 1868-ban kezdték meg munkájukat az első hívásos női evangélisták, majd 1871-ben Generál Konferencia megválasztotta első női vezetőjét: Adelia Patten Van Horn püszös személyében. 1872-ben pedig lelkesi igazolványt kapott Sarah A. Hallock Lindsey, és talán kevésbé meglepő, hogy Ellen White egyik lelkesi igazolványán máig a "felfelfelentelt lelkes" kifejezés is szerepel.

Ezek az események nagyon jól illeszkednek ahhoz a hittételünkhöz, miszerint a Szentlélek Isten lelki ajándékokat ad az egyház tagjainak, hogy azokkal szolgálják a keresztény közösséget és támogatják annak növekedését. Ezeket az ajándékokat az egyház nem adja, hanem felismeri, elismeri és saját működésében helyet ad nekik. Minden egyes taggyal szolgál misszionáriusként, és minden egyes gyülekezeti tisztviselő vagy adminisztratív vezető ez alapján kap a keresztény közösségtől meghatalmazást szolgálata végzésére. A forrás ugyanaz, az elvételét az egyház is, csak meghatalmazás hatáskörű. Minden tag a keresztségkor kap felhatalmazást a misszióra és szolgálatra személyes befolyási körében; a presbiter arra kap felhatalmazást, hogy a saját gyülekezetében végessen lelki vezérléseket; a meghatalmazott lelkes hatáskörre az adott uniós területre vonatkozik, míg a felszentelt lelkes jogosványa világszerte.

Ezt a gyakorlatot erősítette meg a Generál Konferencia két döntése: 1975-ben határozatba foglalta, hogy nők is felszentelhetők presbiternek, illetve 1990-ben visszaállította azt a körében 100 éven át követett gyakorlatot, hogy nők is kapjanak lelkesi igazolványt és ezzel meghatalmazást, hogy gyülekezeteket püsztoroljanak, kereszteljenek, árvacsorát osszanak és esküvői szertartást végezzenek - de a felszentelt lelkesekkel ellentétben nem világszerte felhatalmazással, hanem csak az adott uniós árvacsorás meghatalmazással. 2010-ben a Generál Konferencia kiegészítette az 1975-ben hozott döntést azzal, hogy diakónusnak is felszentelhetők a nők, valamint határozatot fogadott el arról, hogy a nők világszerte lelkesi felszentelésnek kérelmezhet 2015-ig tanulmányozza és napirenden.

A meghatalmazás szertartásával az egyház követi Ellen White 1895. július 9-én megfogalmazott tanácsát, hogy az egyház a megfelelő lelki ajándékokkal rendelkező nőket is különleges tisztelettel az evangélium szolgálatára "szentelje". (Riew and Herald 9 July 1895)

„Csai Tamás, a Magyar Unió elnöke annak érdekében, hogy a fiataljainak szolgálatát, akik a népekkkel a pantomimmal készítették elő a szavakat Isten Igéjére. A próféciái alapigéje Apostolok Cselekedetei 22:14-15 v. „Észajink Istene választott ki téged, hogy megismerd az ő akaratát, megéled az Igazat, és hangot hallj az ő ajkáról. M az ő tanója lesz minden ember előtt arról, amiket láttál és hallottál.” Ennek alapján kiemelte, hogy a választás mindig Isten választása, és nem emberek választása. Nem az egyén, nem is az egyház, hanem Isten szuverén döntése, amikor egy embert szolgálatra elhív. Az elhívott szolgálatában pedig nem az ember cselekszik, hanem Isten cselekszik. Ez pedig hatalmas felelősség az elhívott számára: Isten kell képviselnie, Isten szavait kell tolmácsolnia, és nem a sajátját. És ugyanilyen felelősség az egyház és a gyülekezet számára, hiszen nem ember szolgálatát, hanem Isten munkáját kell elismernie és Isten kálldát látni és becsúlni az elhívottban.

Dr. Ösz-Farkas Ernő, a Dunamelléki Egyházterület elnöke 1Sám 16:7-ből merítette próféciájának üzenetét: nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van." Folytatva az előbbi gondolatokat, arra hívta fel a figyelmet, hogy Isten választása sokszor volt meglepő és megbotránkoztatás is egyben. Dávid a legkisebb volt a családban, aki tisztálannak számát munkát, pásztoroktól vágott. Isten a próféta legnagyobb meglepetésére megígerte, hogy választotta ki. Nehéz volt ezt megértenie a nagyobbaknál, mint például Eliásnak, a legidősebb testvérnek, aki visszaküldte volna Dávidot a nyáj mellé. Dávid azonban erőt merítve az elhívásból legyőzte Goliátt és a hit hősvá lett.

A fogadalomtól után kerül sor a meghatalmazás imáira, aminek keretében a Tatabányai Gyülekezet döntése megfelelően Andrea presbiteri felszentelésben részesült, az Unió bizottság döntése alapján pedig lelkesítő meghatalmazásban, mely örökönyes a Magyar Unió Állásos gyülekezetére. Az imádkozás és meghatalmazás szolgálatát dr. Ösz-Farkas Ernő, Csai Tamás, dr. Szilvási András, Bihari Csaba és Csizmadia Róbert felszentelt lelkesítők végezték.

Andrea választáspróféciájában 1Kor 2:1-5 alapján szöveg: „Én is, amikor megérkeztem hozzátok, testvéreim, nem érkeztem, mint aki akesszálás vagy báncsesség fájónyával hirdeti nektek az Isten bizonyítgatását. Mert a gy határoztam, hogy nem tudok kázzáttetek mársá, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettről. És én erőtlenség, fálelem és nagy rettegés kázzátt jelentem meg nálatok. Beszedem és igehirdetése sem az emberi báncsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyítást erejével; hogy hitetek ne emberek báncsességén, hanem Isten erején nyugodjatok." Isten az, aki ott van a mindennapokban, aki odaáll mellénk. Majd arra vallott, hogy letének minden egyes pontján egyetlen megingathatatlan barát volt jelen: Isten. A rosszban és a jában egyaránt Ő állt mellette, és Ő motiválta és biztatta a szolgálat nehézségei kázzette is. „Hiszek Istenben! Aki elf szeret és hív! Csak Ő adhat értelmet az életnek!" - vallotta Andrea. Végül azzal zárta le a beszédét, hogy imádkoz azért, hogy ezt az Istent lássák szolgálatában és a gyülekezet kázzátsságában, ahová Isten cöllal helyezte őt, gyülekezettel egymást támogatva haladhassanak az űton.

Kíváncsiunk sokáig Andrea életére és szolgálatára meghatalmazott lelkesítőket! Ő a hetedik meghatalmazott le azok között, akik a Magyar Unió területén jelenleg szolgálnak. Az ő nevében készítették Andreát Egervárinál Kákönyes Zsuzsa, aki több mint 14 éve szolgál ebben a minőségben. A készítőntök sorát folytatták a Tatabányai Gyülekezet vezetői, a Lovasberényi Gyülekezet felszentelt diakónusa és a Székesfehérvári Gyülekezet presbiter Gyülekezetei képviselőiben kívánták látni és űj erőt lelkesítőknél.

Csizmadia R3bert

Magyar Uni3 - Lelk3szegyes3let titk3jra